

ارزیابی اولویت‌بندی پارامترهای جاده‌ای مؤثر بر تصادفات، جهت بهبود ایمنی با استفاده از فاکتور اصلاح تصادفات (CMF) به روش تاپسیس (مطالعه موردی: بزرگراه قزوین-آبیک)

حمید بهبهانی^۱، آرش یزدان پور^۲، بنیامین قریشیه^۳

۱- استاد تمام، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

۲- دانشجوی کارشناسی‌ارشد راه و ترابری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف

چکیده

مسئله ایمنی از جمله پارامترهای مهم و اصول پایه‌ای در مهندسی ترافیک محسوب می‌شود و همواره طی مطالعات، جهت افزایش ایمنی و کاهش تصادفات تلاش شده است. به دلیل وجود تعداد فراوان پارامترهای مؤثر بر تصادفات، شناسایی و اولویت‌بندی گزینه‌های اصلاحی همواره جزء مشکلات مدیریتی در این زمینه بوده است. در راستای این تصمیم‌گیری شناخت تأثیر پارامترها به‌عنوان یک اقدام اصلاحی بر کاهش تصادفات حائز اهمیت است که جهت ارزیابی آناز نتایج مطالعات قبل و بعد استفاده می‌شود. با توجه به فقدان این نوع اطلاعات در ایران، در این پژوهش از نظر کارشناسان که یک معیار کیفی است، استفاده شد؛ اما با توجه به نیاز به یک معیار کمی، از فاکتور اصلاح تصادفات (CMF)^۴ که نسبت فراوانی تصادفات یک محور در شرایط مختلف است استفاده شد. نتیجه‌ی آنالویت‌بندی پارامترهای جاده‌ای با معیار کمی و کیفی در کنار هم در جهت بهبود ایمنیبه روش تاپسیس است.

کلید واژه: اولویت‌بندی- ایمنی - فاکتور اصلاح تصادفات (CMF)- روش تاپسیس

اثرات آن کمک نماید.

۱- مقدمه

رانندگی در بستری از محیط‌های گوناگون انجام می‌شود و فاکتورهای بسیار زیادی بر آن تأثیر دارند که انسان بر آن تسلط ندارد. این فاکتورها تأثیر بسزایی بر رفتار راننده و نحوه تصمیم‌گیری او در هنگام رانندگی می‌گذارد. پارامترهای جاده‌ای بر رفتار انسان اثر متقابل گذاشته و منجر به بروز سلسله‌ای از حوادث شده که احتمال وقوع تصادف را تغییر می‌دهند که با شناخت این پارامترها در حوزه مورد مطالعه و بررسی و اولویت‌بندی آن‌ها جهت بهبود ایمنی می‌توان در کاهش تصادفات و خسارات ناشی از آن گامی مؤثر برداشت [۴].

حمل‌ونقل و ارتباطات از بخش‌های زیر بنایی در اقتصاد هر کشور به حساب می‌آیند و این پدیده به‌عنوان یکی از شاخص‌های توسعه‌یافتگی کشورها محسوب می‌شود. در این راستا مدیریت ایمنی و کاهش تصادفات جاده‌ای یک موضوع کلیدی به حساب می‌آید.

از دیدگاه اقتصادی، خسارت تصادفات جاده‌ای در کشورهای با درآمد کم، متوسط و زیاد به ترتیب ۱ و ۱/۵ و ۲ درصد تولید ناخالص ملی است. تصادفات جاده‌ای به‌تنها بار ملی سنگینی برای کشورها دارند بلکه به خانواده‌ی قربانیان نیز لطمات سنگینی وارد می‌کنند. اما با نگاه علمی و صحیح به آن، امری قابل جلوگیری و کنترل است. پارامترهای بسیاری بر تصادفات مؤثر بوده که با شناخت آن‌ها و به‌کارگیری روش‌های علمی و استفاده از تجربیات سایر کشورها می‌توان خسارت‌های جانی و مالی را بسیار کاهش داد. این مطلب مستلزم وجود سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری و استفاده از متخصصان وارد که بتوانند با ارائه راه‌کارهای مناسب به حل مشکل آسیب‌های ترافیکی و کاهش

1-Behbahani@ iust.ac.ir

2- arash.yzp@gmail.com

3-benyaminghoreishi@yahoo.com

4-Crash Modification Factor

۲- مروری بر ادبیات موضوع

در اولین نسخه از HCM روش‌های عمومی و ابزارهای آماری برای برآورد تعداد تصادفات فراهم شده بود. محققان با تحقیقات خود برای مناطق خاص و جاده‌های با کیفیت متفاوت نرم‌افزارهای با اعتبار کافی ارائه نمودند. به‌طور خاص، اثرات ایمنی باروش‌ها یا فاکتورهای متعدد، اخیراً ظهور کرده که اکنون یک مسئله مهمی از HCM است.

در این قسمت به بررسی چند پژوهش کار شده در این زمینه در داخل و خارج از ایران پرداخته می‌شود.

توسعه و تخمین فاکتور اصلاح تصادفات (CMF) که به عناصر کنار جاده وابسته است:

عناصر کنار جاده‌ای به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار برای ایمنی جاده است. Zeng و Schrock در سال ۲۰۱۳ تأثیر شانه‌های متفاوتی از مسیر را در فصل زمستان و فصول دیگر برای فاکتور ایمنی مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها فاکتور اصلاح تصادفات (CMF) را با استفاده از روش‌های مقطعی توسعه دادند. نتایج از این بررسی نشان داده است که شانه‌های عریض‌تر و با ارتفاع بلندتر در زمستان تأثیرات کمتری بر روی ایمنی داشته، ولی در فصول دیگر مؤثرتر بوده است [۱].

ترنر و دوستان در سال ۲۰۱۲ با نصب نوار لرزان دریافتند که انجام این کار حدود ۱۲ درصد از تصادفات کل و حدود ۴۰ درصد از تصادفات که به علت خروج از خط اتفاق می‌افتاد را کاهش داده است. این نتایج به دست آمده، حاصل مطالعه بر روی ۳۱ منطقه مختلف است [۲].

ترنر و دوستان در سال ۲۰۰۹ در ۵ مطالعه خود نشان دادند که نصب نوار لرزان^۱ حدود ۲۳ درصد از تصادفات حادثه‌خیز را کاهش داده است [۳].

۳- فرآیند اولویت‌بندی پارامترهای جاده‌ای در ایمن‌سازی

تصمیم‌گیری فرایندی است که در سه مرحله کلی صورت می‌گیرد [۴].

مرحله اول: شناخت مشکلات موجود، مرحله دوم: بررسی راه‌حل‌های موجود مناسب

مرحله سوم: تعیین راه‌حل‌های بهینه [۴].

راهکارهای بهبود ایمنی جاده با تعریف اقدامات اصلاحی صورت می‌پذیرد که در نهایت در مدل تصمیم‌گیری تحت عنوان گزینه‌های تصمیم‌گیری شناخته می‌شوند. هر چند تأثیر اقدامات اصلاحی بر ایمنی مهم‌ترین ملاک است اما به تنهایی منجر به تصمیم‌گیری در مورد اولویت‌بندی نمی‌شود.

۳-۱- حوزه مورد مطالعه

محور قزوین- آبیگ بزرگراه ۳ خطه است که قزوین را به آبیگ متصل می‌کند. این جاده در مجموعه جاده‌های نیمه کوهستانی کشور قرار دارد. در تمام طول این محور جاده جدا شده است. سالانه تصادفات بسیاری در این محور به وقوع می‌پیوندد که باعث تلفات زیادی می‌شود. هرچند اقدامات ایمن‌سازی به‌طور محدود در برخی نقاط صورت گرفته اما همچنان دارای مشکلات فراوان ایمنی است که در این پژوهش سعی به بررسی آن‌ها شده است.

۳-۱-۲- تعیین نقاط مورد بررسی در حوزه

با توجه به متفاوت بودن پارامترهای جاده‌ای در طول هر محور نیاز به مطالعه در سطح ریز و با جزئیات بیشتر احساس می‌شود. لذا با توجه به اهمیت نقاط پرحادثه‌ای که اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین در اختیار گذاشت، پنج نقطه مورد بررسی قرار گرفت که مشخصات آن در جدول ۱ نشان داده شده است.

مشخصات GPS						نام نقطه/مقطع	
E			N				
۵۰	۱۶	۲۲	۳۶	۱۰	۴۴	باند جنوبی رویه روی شهرک کاسپین	۱
۵۰	۲۷	۱۶	۳۶	۵	۶	باند جنوبی رویه روی شرکت نهال گستر	۲
۵۰	۲۸	۱۷	۳۶	۴	۲۸	باند جنوبی بعد از پل طالقان	۳
۵۰	۳۰	۲۹	۳۶	۳	۱۹	باند جنوبی قبل از دکل BTS	۴
۵۰	۲۰	۱۵	۳۶	۳	۲۷	باند شمالی	۵

جدول ۱: مناطق مورد بررسی از جاده

۳-۱- فرایند اولویت بندی

اولویت بندی به ترتیب مراحل زیر انجام می شود:
 تعیین گزینه های تصمیم ← تعیین شاخص های
 تصمیم گیری ← جمع آوری اطلاعات و آنالیز تصادفات ←
 ارزیابی گزینه ها برحسب شاخص تعریف شده ← ورود به
 مدل تصمیم گیری ← اولویت بندی [۴].

۳-۲-۱- تعیین گزینه های تصمیم

تعیین گزینه های نهایی تصمیم با بررسی مشکلات موجود حوزه مورد مطالعه تعیین می شود. اقدامات اصلاحی باید دارای شرایط باشند تا در تصمیم گیری بتوان آن ها را به عنوان گزینه های ممکن شناخت؛ که این شرایط عبارتند از:

- ۱- امکان پذیر از لحاظ فنی،
- ۲- قابل پذیرش بودن و هدفمند بودن،
- ۳- قابل پذیرش از لحاظ مدیریتی،
- ۴- سازگاری با برنامه های کوتاه مدت و بلندمدت،
- ۵- کارایی اقتصادی،

پس از بررسی حوزه مورد مطالعه در نقاط پرحادثه، گزینه های ممکن که قابل اجرا هستند مشخص شد که در جدول ۲ به تفکیک نشان داده شده است.

نقاط تحت تأثیر					اقدامات اصلاحی تعریف شده
۵	۴	۳	۲	۱	
			√	√	افزایش عرض شانه
				√	روکش شانه
√	√	√		√	اصلاح شیب شیروانی
√	√	√		√	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
√	√	√		√	نصب ضربه گیر
		√		√	نصب گارد ریل و بستن دسترسی های خاکی
√	√	√	√	√	نصب علائم خطر تصادف
√	√	√	√	√	نصب علائم هشدار سرعت
√	√		√		خط کشی کنار مسیر
√	√		√	√	اجرای نوار لرزان کناری
√	√		√	√	اصلاح خط تغییر سرعت
√	√		√	√	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۲: گزینه های ممکن که در مناطق قابل اجرا هستند

۲-۲-۳-۲- تعیین شاخص‌های تصمیم‌گیری

شاخص‌های تصمیم‌گیری در نظر گرفته شده در این پژوهش عبارت‌اند از [۴]:

- شاخص تأثیر اقدام اصلاحی بر کاهش نوع خاص برخورد،
 - شاخص هزینه اقدامات اصلاحی
- شاخص کاهش تصادفات بر اساس ضریب.

۲-۲-۳-۱- شاخص تأثیر اقدام اصلاحی بر کاهش نوع خاص برخورد

بهترین روش ارزیابی اصلاحات بر کاهش تصادفات، استفاده از نتایج قبل و بعد از انجام اصلاحات است. با توجه به فقدان این نوع مطالعات در ایران ارزش هر اقدام قابل کمی کردن نیست. مطالعات پیش‌بینی صورت گرفته نیز تمامی پارامترهای جاده‌ای را در بر نمی‌گیرد. بدین ترتیب برای ارزیابی هر گزینه بر کاهش تصادفات از نظر کارشناسان و تجربیات آنان به صورت کیفی استفاده گردید.

۲-۲-۳-۲- شاخص هزینه اقدامات اصلاحی

با توجه به اینکه عمر مفید هر اقدام متفاوت است، باید از هزینه یکنواخت سالیانه استفاده شود بنابراین [۴]:

$$EUAC_i = C_i \times CRF \quad (1)$$

که در آن:

$EUAC_i$ = هزینه یکنواخت سالیانه،

C_i = هزینه اولیه به ارزش سال جاری،

CRF = فاکتور بازگشت سرمایه که برای یک نرخ بهره و عمر

خدمت‌دهی مشخص می‌شود.

۲-۲-۳-۳- تعیین شاخص‌های تصمیم‌گیری

$$CRF = \frac{i(1+i)^n}{(1+i)^n - 1} \quad (2)$$

i : نرخ بهره سالیانه،

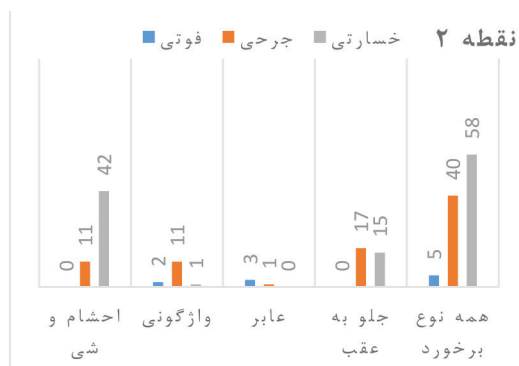
n : عمر خدمت‌دهی گزینه.

۳-۲-۲-۳- شاخص فاکتور اصلاح تصادفات CMF

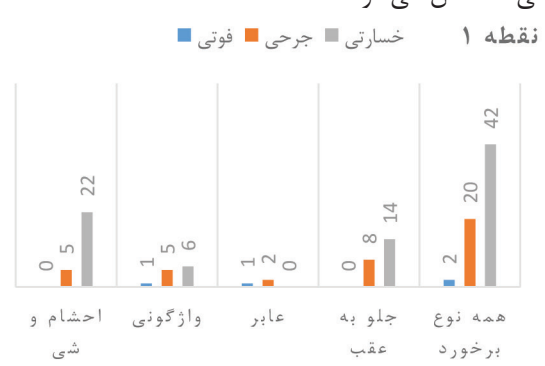
با توجه به نیاز یک معیار کمی در جهت ارزیابی تأثیر اقدامات اصلاحی بر کاهش تصادفات می‌توان از فاکتور اصلاح تصادفات CMF استفاده نمود. CMF تغییر نسبی در فراوانی تصادفات که ناشی از ایجاد تغییر در یک وضعیت خاص است را بیان می‌کند؛ بنابراین می‌تواند برای ارزیابی تأثیر یک اقدام اصلاحی (طرح هندسی و ابزار ترافیکی و ...) مورد استفاده قرار گیرد [۵].

۳-۲-۳-۳- بررسی و آنالیز تصادفات

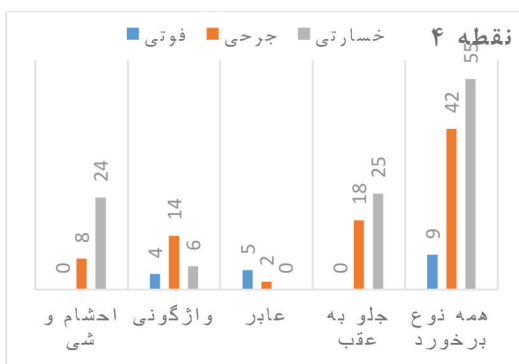
با بررسی آمار تصادفات سال‌های ۹۰، ۹۱، ۹۲ گردآوری شده از پلیس راه استان قزوین، اطلاعات ثبت شده تصادفات بزرگراه قزوین - آبیگ مورد بررسی قرار گرفت که به تفکیک نوع برخورد در نمودارهای ۱ تا ۵ نشان داده شده است.

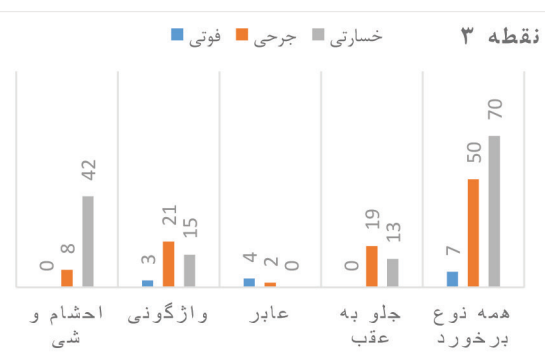
نمودار ۲: اطلاعات ثبت شده تصادفات در نقطه ۲

نمودار ۱: اطلاعات ثبت شده تصادفات در نقطه ۱

نمودار ۴: اطلاعات ثبت شده تصادفات در نقطه ۴

نمودار ۳: اطلاعات ثبت شده تصادفات در نقطه ۳

نمودار ۵: اطلاعات ثبت شده تصادفات در نقطه ۵

$$EAPDO = N \times W$$

که در آن:

N: تعداد تصادفات برحسب نوع برخورد

W: اهمیت نسبی شدت برخورد

طبق نتایجی که از مطالعات پژوهشگرده حمل و نقل در تصادفات برون شهری به دست آمده، اهمیت نسبی تصادفات طبق جدول ۳ ارائه شده است.

۳-۲-۳-۱- محاسبه تصادفات معادل خسارتی

بررسی اهمیت تصادفات با تأثیر دادن اهمیت نسبی شدت برخورد به دست می آید. طبق تعریف تصادفات معادل خسارتی عبارت است از تعداد تصادفات معادل شده با تصادف خسارتی با در نظر گرفتن اهمیت نسبی شدت برخورد.

نوع تصادفات	فوتی	جرمی	خسارتی
وزن نسبی هزینه	۲۵۰۰	۲/۵	۱

جدول ۳: اهمیت نسبی شدت برخورد در تصادفات برون شهری

تعداد تصادفات معادل خسارتی به تفکیک نوع برخورد در جدول ۴ محاسبه شده است.

تعداد تصادفات معادل خسارتی				
نقاط	جلو به عقب	عابر	واژگونی	احشام و شیء
۱	۳۴	۵۰۰۵	۲۵۱۸/۵	۳۴/۵
۲	۵۷/۵	۷۵۰۲/۵	۵۰۲۸/۵	۶۹/۵
۳	۶۰/۵	۱۰۰۰۵	۷۵۶۷/۵	۶۲
۴	۷۰	۱۲۵۰۵	۱۰۰۴۱	۴۴
۵	۷۰/۵	۲۵۰۵	۲۵۲۹/۵	۴۶
جمع کل	۲۹۲/۵	۳۵۰۲۲/۵	۲۷۶۸۵	۲۵۶

جدول ۴: تعداد تصادفات معادل خسارتی به تفکیک نوع برخورد

در جدول ۵، تعداد تصادفات معادل خسارتی تحت تأثیر در کل مسیر برای هر گزینه با توجه به جداول شماره ۲ و ۴ محاسبه شده است.

تعداد تصادفات معادل خسارتی تحت تأثیر					اقدامات اصلاحی تعریف شده
مجموع	برخورد با احشام و شیء	برخورد با عابر	برخورد جلو به عقب	واژگونی	
۱۷۷۵۰	۱۰۴	۱۰۰۰۷/۵	۹۱/۵	۷۵۴۷	افزایش عرض شانه
۵۰۹۲	۳۴/۵	۲۵۰۵	۳۴	۲۵۱۸/۵	روکش شانه
۵۰۵۹۸	۱۸۶/۵	۲۷۵۲۰	۲۳۵	۲۲۶۵۶/۵	اصلاح شیب شیروانی
۵۰۵۹۸	۱۸۶/۵	۲۷۵۲۰	۲۳۵	۲۲۶۵۶/۵	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۵۰۵۹۸	۱۸۶/۵	۲۷۵۲۰	۲۳۵	۲۲۶۵۶/۵	نصب ضربه گیر
۲۲۷۸۷	۹۶/۵	۱۲۵۱۰	۹۴/۵	۱۰۰۸۶	نصب گاردریل و بستن دسترسی های خاکی
۶۳۲۵۶	۲۵۶	۳۵۰۲۲/۵	۲۹۲/۵	۲۷۶۸۵	نصب علائم خطر تصادف
۶۳۲۵۶	۲۵۶	۳۵۰۲۲/۵	۲۹۲/۵	۲۷۶۸۵	نصب علائم هشدار سرعت
۴۰۴۶۹	۱۵۹/۵	۲۲۵۱۲/۵.۵	۱۹۸	۱۷۵۹۹	خط کشی کنار مسیر
۴۵۵۶۱	۱۹۷	۲۵۰۱۷/۵	۲۳۲	۲۰۱۱۷/۵	اجرای نوار لرزان کناری
۴۵۵۶۱	۱۹۴	۲۵۰۱۷/۵	۲۳۲	۲۰۱۱۷/۵	اصلاح خط تغییر سرعت
۶۳۲۵۶	۲۵۶	۳۵۰۲۲/۵	۲۹۲/۵	۲۷۶۸۵	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۵: تعداد تصادفات معادل خسارتی تحت تأثیر در کل مسیر

۳-۲-۴-۱- شاخص تأثیر اقدام اصلاحی بر کاهش نوع

برخورد با توجه به نظرسنجی کارشناسان

نتایج پرسشنامه که از ۱۰ کارشناس در زمینه ایمنی درخواست شده است و در جدول ۶ به صورت میانگین هندسی محاسبه شده که تأثیر هر اقدام را در کاهش نوع برخورد نشان می دهد.

۳-۲-۴-۲- ارزیابی گزینه ها بر حسب شاخص های تعریف شده

با بررسی آمار تصادفات سال های ۹۰، ۹۱، ۹۲ گردآوری شده از پلیس راه استان قزوین، اطلاعات ثبت شده تصادفات بزرگراه قزوین - آبیگ مورد بررسی قرار گرفت که به تفکیک نوع برخورد در نمودارهای ۱ تا ۵ نشان داده شده است.

اهمیت تأثیر اقدام اصلاحی بر کاهش برخورد				اقدامات اصلاحی تعریف شده
برخورد با احشام و شیء	برخورد با عابر	برخورد جلو به عقب	واژگونی	
۴۶/۶	۲۳/۵	۳۱/۶	۵۹/۱	افزایش عرض شانه
۳۰/۶	۲۱	۳۲/۱	۶۱/۶	روکش شانه
۱۸/۵	۱۲	۱۰/۵	۷۳/۶	اصلاح شیب شیروانی
۶۱/۶	۲۶/۹	۲۰/۶	۵۰/۶	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۳۹/۶	۲۷/۶	۱۳/۶	۵۷/۱	نصب ضربه گیر
۳۱/۶	۲۳/۱	۳۵/۶	۳۳/۶	نصب گاردریل و بستن دسترسی های خاکی
۴۹/۱	۵۰/۱	۶۱/۱	۵۱/۱	نصب علائم خطر تصادف
۵۱/۶	۵۱/۱	۶۷/۶	۶۲/۱	نصب علائم هشدار سرعت
۳۸/۶	۴۲/۶	۲۸/۶	۶۱/۶	خط کشی کنار مسیر
۳۷/۱	۳۸/۱	۲۷/۶	۷۵/۶	اجرای نوار لرزان کناری
۲۰/۱	۱۷/۶	۷۲/۱	۴۵/۶	اصلاح خط تغییر سرعت
۵۳/۱	۵۵/۶	۶۸/۶	۶۲/۶	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۶: تأثیر هر اقدام را در کاهش نوع برخورد

وزن نهایی هر گزینه نسبت به شاخص‌های کاهش تصادفات بر اساس نظر کارشناسان در جدول ۷ محاسبه شد که حاصل ضرب تعداد تصادفات معادل خسارتی تحت تأثیر (جدول ۵) در میانگین هندسی نظر کارشناسان (جدول ۶) است.

تعداد تصادفات معادل خسارتی تحت تأثیر					اقدامات اصلاحی تعریف شده
مجموع	برخورد با احشام و شیء	برخورد با عابر	برخورد جلو به عقب	واژگونی	
۶۸۸۹/۴	۴۸/۴۶	۲۳۵۱/۷۶	۲۸/۹۱	۴۴۶۰/۲۸	افزایش عرض شانه
۲۰۹۸/۹	۱۰/۵۶	۵۲۶/۰۵	۱۰/۹۱	۱۵۵۱/۴۰	روکش شانه
۲۰۰۳۶/۸	۳۴/۵۰	۳۳۰۲/۴۰	۲۴/۶۸	۱۶۶۷۵/۱۸	اصلاح شیب شیروانی
۱۹۰۳۰/۴	۱۱۴/۸۸	۷۴۰۲/۸۸	۴۸/۴۱	۱۱۴۶۴/۱۹	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۲۰۶۳۸/۲	۷۳/۸۵	۷۵۹۵/۵۲	۳۱/۹۶	۱۲۹۳۶/۸۶	نصب ضربه گیر
۶۳۴۲/۸	۳۰/۴۹	۲۸۸۹/۸۱	۳۳/۶۴	۳۳۸۸/۹۰	نصب گاردریل و بستن دسترسی‌های خاکی
۳۱۹۹۷/۷	۱۲۵/۷۰	۱۷۵۴۶/۲۷	۱۷۸/۷۲	۱۴۱۴۷/۰۴	نصب علائم خطر تصادف
۳۵۴۱۸/۷	۱۳۲/۱۰	۱۷۸۹۶/۵۰	۱۹۷/۷۳	۱۷۱۹۲/۳۹	نصب علائم هشدار سرعت
۲۰۳۷۳/۵	۶۱/۵۷	۹۵۹۰/۳۳	۵۶/۶۳	۱۰۶۶۴/۹۹	خط‌کشی کنار مسیر
۲۴۸۷۶/۵	۷۱/۹۷	۹۵۳۱/۶۷	۶۴/۰۳	۱۵۲۰۸/۸۳	اجرای نوار لرزان کناری
۱۳۷۸۲/۹	۳۸/۹۹	۴۴۰۳/۰۸	۱۶۷/۲۷	۹۱۷۳/۵۸	اصلاح خط تغییر سرعت
۳۷۱۳۹/۹	۱۳۵/۹۴	۱۹۴۷۲/۵۱	۲۰۰/۶۶	۱۷۳۳۰/۸۱	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۷: وزن نهایی هر گزینه نسبت به شاخص‌های کاهش تصادفات

۳-۲-۴-۲-۳- شاخص هزینه اقدامات اصلاحی

در جدول ۸ هزینه یکنواخت سالیانه برای هر گزینه محاسبه شده است [۶].

اقدامات اصلاحی تعریف شده	واحد	مقدار	هزینه اولیه (میلیون)	عمر مفید (سال)	نرخ بهره سالیانه	CRF	هزینه یکنواخت سالیانه $EUAC_i$
افزایش عرض شانه	متر	۱۶۰	۷/۴	۲۰	۰/۲۲	۰/۲۲	۱/۶۶
روکش شانه	متر	۸۰	۳/۷	۱۰	۰/۲۲	۰/۲۵	۰/۹۴
اصلاح شیب شیروانی	مترمکعب	۳۰۰	۰/۱۶	۲۰	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۰۴
افزایش عرض ناحیه عاری از مانع	مترمکعب	۲۲۵	۰/۱۱	۲۰	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۰۲
نصب ضربه گیر	عدد	۴	۰/۷۸	۵	۰/۲۲	۰/۳۵	۰/۲۷
بستن دسترسی های خاکی	متر	۵۰۰	۲۱/۸	۱۰	۰/۲۲	۰/۲۵	۵/۵۶
نصب علائم خطر تصادف	کیلومتر	۵۰	۱۲/۶	۱	۰/۲۲	۰/۲۲	۱۵/۳۷
نصب علائم هشدار سرعت	کیلومتر	۵۰	۱۲/۶	۱	۰/۲۲	۱/۲۲	۱۵/۳۷
خط کشی کنار مسیر	کیلومتر	۱/۵	۷/۷	۱	۰/۲۲	۱/۲۲	۹/۳۹
اجرای نوار لرزان کناری	کیلومتر	۳	۱/۶	۵	۰/۲۲	۰/۳۵	۰/۵۶
اصلاح خط تغییر سرعت	متر	۱۶۰	۲۶/۸	۲۰	۰/۲۲	۰/۲۲	۶/۰۱
نصب دوربین کنترل سرعت	عدد	۵	۴۵۰	۵	۰/۲۲	۰/۳۵	۱۵۷/۱۴

جدول ۸: هزینه یکنواخت سالیانه

۳-۲-۴-۳- شاخص فاکتور اصلاح تصادفات CMF [۷].

کاهش تصادفات با در نظر گرفتن شاخص CMF برای مجموع تصادفات معادل خسارتی هر گزینه اصلاحی در جدول (۹) محاسبه شد [۵].

تعداد تصادفات کاهش یافته	ضریب CMF	تعداد کل تصادفات معادل خسارتی	اقدامات اصلاحی تعریف شده
۸۸۷/۵	۰/۰۵	۱۷۷۵۰	افزایش عرض شانه
۱۰۱/۸۴	۰/۰۲	۵۰۹۲	روکش شانه
۳۰۳۵/۸۸	۰/۰۶	۵۰۵۹۸	اصلاح شیب شیروانی
۱۱۱۳۱/۵۶	۰/۲۲	۵۰۵۹۸	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۳۴۹۱۲/۶۲	۰/۶۹	۵۰۵۹۸	نصب ضربه گیر
۵۰۱۳/۱۴	۰/۲۲	۲۲۷۸۷	نصب گارد ریل و بستن دسترسی های خاکی
۲۷۸۳۲/۶۴	۰/۴۴	۶۳۲۵۶	نصب علائم خطر تصادف
۲۹۰۹۷/۷۶	۰/۴۶	۶۳۲۵۶	نصب علائم هشدار سرعت
۱۲۱۴/۰۷	۰/۰۳	۴۰۴۶۹	خط کشی کنار مسیر
۸۲۰۰/۹۸	۰/۱۸	۴۵۵۶۱	اجرای نوار لرزان کناری
۳۱۸۹/۲۷	۰/۰۷	۴۵۵۶۱	اصلاح خط تغییر سرعت
۱۰۷۵۳/۵۲	۰/۱۷	۳۶۲۵۶	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۹: کاهش تصادفات با در نظر گرفتن شاخص CMF

۳-۲-۵- ورود به مدل تصمیم‌گیری

روش تاپسیس روش شناخته‌شده‌ای است که در حوزه‌های مختلف حمل‌ونقل مورد استفاده قرار گرفته است. این روش باعث می‌شود تا در تصمیم‌گیری‌ها قضاوت مهندسی کمتر مورد استفاده قرار گیرد و به‌جای آن با استفاده از روش‌های

ریاضی و معیارهای تعریف‌شده گزینه‌های مورد نظر اولویت‌بندی شوند. در جدول ۱۰ ماتریس تصمیم‌گیری با توجه به اطلاعات محاسبه‌شده تشکیل شد.

شاخص تصمیم‌گیری			اقدامات اصلاحی تعریف‌شده
هزینه اقدام	CMF	نظر سنجی	
۱/۶	۸۸۷/۵	۶۸۸۹/۴	افزایش عرض شانه
۰/۹۴	۱۰۱/۸	۲۰۹۸/۹	روکش شانه
۰/۰۴	۳۰۳۵/۹	۲۰۰۳۶/۸	اصلاح شیب شیروانی
۰/۰۲	۱۱۱۳۱/۶	۱۹۰۳۰/۴	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۰/۲۷	۳۴۹۱۲/۶	۲۰۶۳۸/۲	نصب ضربه‌گیر
۵/۵۶	۵۰۱۳/۱	۶۳۴۲/۸	نصب گاردریل و بستن دسترسی‌های خاکی
۱۵/۳۷	۲۷۸۳۲/۶	۳۱۹۹۷/۷	نصب علائم خطر تصادف
۱۵/۳۷	۲۹۰۹۷/۸	۳۵۴۱۸/۷	نصب علائم هشدار سرعت
۹/۳۹	۱۲۱۴/۱	۲۰۳۷۳/۵	خط‌کشی کنار مسیر
۰/۵۶	۸۲۰۱/۰	۲۴۸۷۶/۵	اجرای نوار لرزان کناری
۶/۰۱	۳۱۸۹/۳	۱۳۷۸۲/۹	اصلاح خط تغییر سرعت
۱۵۷/۱۴	۱۰۷۵۳/۵	۳۷۱۳۹/۹	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۱۰: ماتریس تصمیم‌گیری

بعد از بی‌بعد شدن ماتریس از رابطه ۴ و اعمال وزن هر شاخص (۰/۶۹، ۰/۶۹، ۰/۱۹) که از کارشناسان خواسته شده بود، ماتریس بی‌بعد شده وزن‌دار به‌صورت جدول (۱۱) وارد مدل تاپسیس شد.

$$n_{ij} = \frac{r_{ij}}{\sqrt{\sum (r_{ij})^2}} \quad (4)$$

شاخص تصمیم‌گیری			اقدامات اصلاحی تعریف‌شده
هزینه اقدام	CMF	نظرسنجی	
۰/۰۰۲	۰/۰۱۱	۰/۰۶۱	افزایش عرض شانه
۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۰/۰۱۹	روکش شانه
۰/۰۰۰۰۴	۰/۰۳۷	۰/۱۷۷	اصلاح شیب شیروانی
۰/۰۰۰۰۳	۰/۱۳۷	۰/۱۶۸	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۰/۰۰۰۰۳	۰/۴۲۸	۰/۱۸۲	نصب ضربه‌گیر
۰/۰۰۷	۰/۰۶۱	۰/۰۵۶	نصب گاردریل و بستن دسترسی‌های خاکی
۰/۰۱۹	۰/۳۴۱	۰/۲۸۲	نصب علائم خطر تصادف
۰/۰۱۹	۰/۳۵۷	۰/۳۱۳	نصب علائم هشدار سرعت
۰/۰۱۲	۰/۰۱۵	۰/۱۸۰	خط‌کشی کنار مسیر
۰/۰۰۱	۰/۱۰۱	۰/۲۲۰	اجرای نوار لرزان کناری
۰/۰۰۷	۰/۰۳۹	۰/۱۲۲	اصلاح خط تغییر سرعت
۰/۱۹۵	۰/۱۳۲	۰/۳۲۸	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۱۱: ماتریس بی‌بعد شده وزن‌دار

تا مرحله نتیجه‌گیری و پس‌از آن نیز ادامه می‌یافت. این مسئله به خاطر غیرقابل مقایسه بودن برخی گزینه‌ها نسبت به یکدیگر بوده است که با وارد کردن فاکتور اصلاح CMF و استفاده از روش تاپسیس سعی شده است که تا حد امکان این مشکل حل شود، اما مهم این است که مدیران و تصمیم‌گیران به نتایج آن اطمینان کرده و از قضاوت مهندسی پرهیز نمایند. اولویت‌بندی اقدامات اصلاحی را می‌توان در جدول شماره ۱۳ مشاهده کرد.

۳-۲-۶- نتیجه اولویت‌بندی

روش تاپسیس گزینه‌هایی را به‌عنوان گزینه برتر معرفی کرده است که تأثیر بسیار زیادی بر ایمنی داشتند و در مرحله ارزیابی امتیاز بالایی را به خود اختصاص داده است. درعین حال هزینه پایینی را در برداشته که می‌توان نصب علائم هشدار سرعت را نمونه بارز این نتیجه‌گیری دانست که اولویت بالایی را کسب کرده است. مشکلی که همواره تصمیم‌گیران در فرایند تصمیم‌گیری با آن روبه‌رو بوده‌اند، وارد کردن قضاوت مهندسی از ابتدای فرایند تا پایان آن است که تبع آن اختلاف‌نظرها حتی

امتیاز داده شده بر اساس مدل تاپسیس	اولویت‌بندی اقدامات اصلاحی تعریف شده	ردیف
۰/۸۶۸	نصب علائم هشدار سرعت	۱
۰/۸۲۳	نصب علائم خطر تصادف	۲
۰/۷۷۳	نصب ضربه‌گیر	۳
۰/۴۸۷	نصب دوربین کنترل سرعت	۴
۰/۴۶۲	اجرای نوار لرزان کناری	۵
۰/۴۵۷	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع	۶
۰/۳۷۷	اصلاح شیب شیروانی	۷
۰/۳۵۷	خط‌کشی کنار مسیر	۸
۰/۳۳۰	اصلاح خط تغییر سرعت	۹
۰/۳۵۰	نصب گاردریل و بستن دسترسی‌های خاکی	۱۰
۰/۲۸۵	افزایش عرض شانه	۱۱
۰/۲۶۸	روکش شانه	۱۲

جدول ۱۳: اولویت‌بندی اقدامات اصلاحی تعریف شده

امتیاز داده شده بر اساس مدل تاپسیس	اقدامات اصلاحی تعریف شده
۰/۲۸۵	افزایش عرض شانه
۰/۲۶۸	روکش شانه
۰/۳۷۷	اصلاح شیب شیروانی
۰/۴۵۷	افزایش عرض ناحیه عاری از مانع
۰/۷۷۳	نصب ضربه‌گیر
۰/۳۰۵	نصب گاردریل و بستن دسترسی‌های خاکی
۰/۸۲۳	نصب علائم خطر تصادف
۰/۸۶۸	نصب علائم هشدار سرعت
۰/۳۵۷	خط‌کشی کنار مسیر
۰/۴۶۲	اجرای نوار لرزان کناری
۰/۳۳۰	اصلاح خط تغییر سرعت
۰/۴۸۷	نصب دوربین کنترل سرعت

جدول ۱۲: امتیاز اقدامات اصلاحی تعریف شده

همان‌طور که از جدول ۱۳ مشخص است، برای افزایش ایمنی و کاهش تصادفات، به ترتیب عوامل نصب علائم هشدار سرعت، نصب علائم خطر تصادف، نصب ضربه‌گیر دارای اولویت‌های بالایی است. ولی اولویت‌های مشخص شده در ستون‌های آخر جدول ۱۳ از اهمیت کمتری نسبت به ستون‌های بالای همان جدول است.

۴- مراجع

۱۱- مهاجری برج قلعه، رضا و محمد مهدی افرا، ۱۳۹۳، ارزیابی و اولویت بندی محورهای حادثه خیز درون شهری به روش سلسله مراتب تحلیلی (AHP) (مطالعه موردی شهر شاهرود)، سومین کنفرانس ملی تصادفات جاده‌ای، سوانح ریلی و هوایی، زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

12- Park, Juneyoung, Mohamed Abdel-Aty, and Chris Lee. "Exploration and comparison of crash modification factors for multiple treatments on rural multilane roadways." *Accident Analysis & Prevention* 177-167:(2014) 70.

13- Delen, Dursun, Ramesh Sharda, and Max Bessonov. "Identifying significant predictors of injury severity in traffic accidents using a series of artificial neural networks." *Accident Analysis & Prevention* 38.3 444-434:(2006).

1-H. Zeng and S. D. Schrock, 2013, Safety Effectiveness of Various Types of Shoulders on Rural Two-Lane Roads in Winter and Non-winter Periods. In Transportation Research Board 92nd Annual Meeting (No. 13-4943).

2- B. Turner, L. Steinmetz, A. Lim and K. Walsh, 2012, Effectiveness of road safety engineering treatments (No. AP-R422/12).

3- B. Turner, J. Affum, M. Tziotis and C. Jurewicz, 2009, Review of iRAP Risk Parameters. ARRB Group Contract Report for iRAP.

۴- دهقان بنادکی، مصطفی، بررسی، طبقه بندی و اولویت بندی پارامترهای جاده‌ای در ایمن سازی جاده‌های دوخطه برون شهری با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت ایران

5- Davis, Gary A. "Crash reconstruction and crash modification factors." *Accident Analysis & Prevention* 302-294:(2014) 62..

۶- فهرست بهای واحد پایه رشته راه و راهداری سال ۹۳

6- HSM (2010) Highway Safety Manual/ 1 st Edition

۸- باور، محمد صدیق؛ محسن حدیقه جوانی و عبدالله کمالی دشت ارژنه، ۱۳۹۱، ارزیابی و اولویت بندی ایمن سازی محورهای حادثه خیز کلان شهر شیراز مبتنی بر روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP)، دوازدهمین کنفرانس مهندسی حمل و نقل و ترافیک ایران، تهران، سازمان حمل و نقل و ترافیک تهران، معاونت حمل و نقل و ترافیک شهرداری تهران،

۹- رصافی، امیرعباس؛ فرشته مومنی؛ زهرا آسترکی و بهنام امینی، ۱۳۹۱، کاربرد تصمیم‌گیری چند معیاره در شناسایی نقاط پرحادثه: استفاده از روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها و تحلیل همایی، فصلنامه مهندسی حمل و نقل

۱۰- رصافی، امیرعباس؛ فرشته مومنی؛ زهرا آسترکی و بهنام امینی، ۱۳۹۱، کاربرد تصمیم‌گیری چند معیاره در شناسایی نقاط پرحادثه: استفاده از روش‌های تحلیل پوششی داده‌ها و تحلیل همایی، فصلنامه مهندسی حمل و نقل